

Weber, Max, 2013 – SOZIOLOGISCHE GRUNDBEGRIFFE. = GESAMTAUSGABE, I/23. Tübingen: J. C. B. Mohr. 147–215.

Weber, Max, 2013 – WIRTSCHAFT UND GESELLSCHAFT. SOZIOLOGIE. = GESAMTAUSGABE, I/23. Tübingen: J. C. B. Mohr.

Williamson, Olivier, 1975 – MARKETS AND HIERARCHIES. Thousand Oaks, CA: Sage.

Winkelman, Johannes, 1980 – DIE HERKUNFT VON MAX WEBER'S ENZAUBERUNG'S KONZEPTION. *Kölner Zeitschrift für Soziologie und Sozialpsychologie*, 32 (1).

Marno János

SZEPTEMBER 1.

Szemhéjam, mely szemgolyóm előbőre,
felgyűrődik, majd ráomlik a képre,
biztosítva rejtekhelyem a Kedves
haragja elől. Kelés után vagyunk
kevéssel, hálóingben vagy alsóban,
én az IKEA-kanapéján ülök,
ő a cserépkálya hátának vetett
hátaival őrjög a szemhéjam mögött,
körmét rágva s tépve ágyából a bőrt,
s hallom már, amint kitörve csendünkéből
üvölt velem. A háború azonban
béke nekem. Pusztuló földünk csak
mérget, maszlagot terem, kutyánk vérző
pofával görget egy sünt kint a kertben.

SZEPTEMBER 3.

A falra mászom a szeptemberi
százlábútól! Irtózom inkább tőle
vagy az öntudatlan féltékenység tör
felszínre bennem ilyenkor, hogy fél
talpammal odakenem őt futtában
egy repedésre, mert a konyha harminc
éve nem lett újrafestve. A széket
úgy hajítom félre, hogy annak is

belereccsen a lába, mintha Francis
Bacon festené a jelenetet. Csak
őnála ajtókilincs szerepelne
a százlábú helyett. Nem is értem, mit
utálhat annyira egy kilincsben.
Az Alakja, persze, az lebilincsel.

ALAKTAN

Őszül, szennyeskéken az égen a hold
visszerei, s az úgynevezett tócsák,
melyekből kinő, majd kimagaslik,
s végül kilép a teljes Alak. Marad
a tócsa természetesen utána
is, inkább csak a szem szárad ki könnyen,
s kezd el csípni, amitől könnyeznie
kell – hallani szinte a viszkózus
cseppek gördülését alá a felső
ajakra. Az ember már bősztően
öreg, de megszokta keresni tovább
csak a bajt, forgatja Freud Halál-
ösztönét, ingerülten bólogat
hozzá, majd derülve csóválja fejét.

Kukorelly Endre

MÁR KOPASZODNAK A

Már kopaszodnak a fák,
annyira otthonosan ülök, elzsibbad a bal karom,
beérett szőlő, leért paradicsom,
idegesítően ideges kutyák,

vettem egy doboz málnát a nénitől itt a boltban,
hülye az idő, mindjárt megint esik,
mind a másikat lesi, egymást lesik,
a tóban egy nőbe hatoltam,

A magyar regény történetét olvasgatom, írta Császár
Elemér, elég jó sok elég jó nő mászkál,
és Németh Lászlótól azt hogy Az én katedrám,

ne tedd rám!
menekül a fiúja elől egy kiscsaj sikítózva,
jól van a világ kidolgoz' na!

MOST JÓ

Most jó,
locsoltam is,
fel van mosva a konyha,

áll a
faszom, mint
fiatalabb koromba',

a többi
versszakban
gorombaság már nem lesz,

nyugodtan el-
andaloghatsz
vagy elmerenghetsz,

az élet
jó, a
gereblyét hátraviszem,

zöld minden,
nem sárga,
nem kopik, nem hiszem,

hogy ennél sokkal
jobb lesz,
azt, hogy még ennél is jobb lehet,

zöld kert,
zöld kerítés,
zöld kép, zöld képkeret,

két vékony
szürkésfehér
csíkot huzigál az égen

egy repülő, még
ezt-azt azért
el kell majd mesélnem,

kipakolom
a hűtőből a-
mit tegnap betettem,

éhes vagyok,
iszom vizet,
eszem, alszom, lefekszem,

csönd van
hallom, hogy
a szomszéd a kertjét ássa,

van így
ennek az
egésznek valami ragyogása,

majd elmúlik,
kiáll szépen,
mint egy dallamtapadás

ez is, az is
meg
bármilyen más.

LASSAN HALNI

Borult, kisüt, ki van fizetve
a kert. Eléggé jó a szőlő.
Érett. Most érettségizett le.
Nagyjából minden kis nő felnőtt.

Levelezek vele,
otthagytam állítólag, ha otthagytam.
Jó a leve,
jó megfogni nagyon.

Ez a kertem. Ez hullott alma. Ez fa, ez meg bokor.
Ülök a kert
közepén, szeder is van. Jön és bajba sodor.
Kijön, leszop, elmegy, letepert,

elfáradok, leengedem a karom.
Fizetni és ráfizetni a boltra,
ez a sorrend. Elhagyom
magam, hát körülbelül ennyi volna.

Kicsit ragad a kezem.
Ragacsos a szőlőtől, vagy mi.
Írt egy másik is, hogy mi van már velem,
és hogy majd meg fog halni lassan.

Szaniszló Judit

LELI

Z. Szanyi Lelianna netalántai lakos, nem csak bazmegyei. Illetve hogy inkább azon belül az. Lelke földrajzát folyó és kétség szeli át. Sebes folyó az, nyílt sebes, futónövényekkel szagatott. Víz szagat növényt, ha ugyan nem fordítva. Lelinek nincsenek kétségei, illetve ha vannak, bizonyára magánéletiek, farzsebben lapulók. Leli szokott szeretni, maga sem érti, hogyan. Szeretni, mondja Leli alkoholittasan önnön orcája képeinek, szeretni, értsd, simogatni, simogatva lenni, biztosítani, figyelni. Foggal-örömmel ragaszkodni, műveltetőleg, visszahatón, kint is, bent is, ige. Mit állítunk? Karácsonyfát. Szivacsos test Leli kicsi lelke, ha ugyan lehet test a lélek és viszont. Önmagától kérdez, hol tényező az alkohol, hol nem, hol van tükör, hol nem, nagyügy, gyakorló, kicsiknek.

Mit állítunk Netalántán? Leli teste szivacsos lélek, nem ért, nem válaszol. Úgy követel, májusfa. Netalántán nem állítunk semmit.

Az a baj, hogy annak idején akciós volt a háromrétegű nyolcdarabos csomagolás a dm-ben, nekem meg, mivel egyedül élek, dolgom pedig leginkább az irodai vécében van, még kb. két hónapig lesz rénszarvasmintás és mézeskalács-illatú a magánéletem.

– Tudod, mit nem tudok?

– Mit?

– Párbeszédet írni, embereket kitalálni, és nem arra vágyani, hogy írjak valamit.

– Akkor ne találj ki semmit. Van elég baj meg jó anélkül is, nem? Gyakorolj.

– Jó, gyakorolni fogok. Például hogy egy fiatal lánynak eltűnt az anyja, 35 leszek, és egyre lejjebb csúszom arról, hogy gyereke legyen, és másfél éve nem voltam férfival.

– Ez unalmas.